ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (piata komora)
z 19. apríla 2005 *

V spojených veciach T-380/02 a T-128/03,

Success-Marketing Unternehmensberatungsgesellschaft mbH, so sídlom v Linzi (Rakúsko), v zastúpení: G. Secklehner a C. Ofner, advokáti, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa,

proti

Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), v zastúpení: J. Weberndörfer a G. Schneider, splnomocnení zástupcovia,

žalovanému,

* Jazyk konania: nemčina.

ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT a vedľajší účastník konania pred Súdom prvého stupňa vo veci T-128/03:

Chipita International SA, so sídlom v Aténach (Grécko), v zastúpení: P. Hoffmann, advokát,

ktorých predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia prvého odvolacieho senátu ÚHVT z 26. septembra 2002 (vec R 26/2001-1), ktorým bola zamietnutá žiadosť o *restitutio in integrum* podaná žalobkyňou a rozhodnutia prvého odvolacieho senátu ÚHVT z 13. februára 2003 a/alebo 13. marca 2003 (vec R 1124/2000-1), ktoré sa týka námietkového konania medzi Success-Marketing Unternehmensberatungs-gesellschaft mbH a Chipita International SA,

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (piata komora),

v zložení: predseda komory M. Vilaras, sudkyne M. E. Martins Ribeiro a K. Jürimäe,

tajomník: I. Natsinas, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 14. decembra 2004

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1 Nariadenie Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146), v znení zmien a doplnení, obsahuje tieto ustanovenia:

„Článok 59

Lehota a forma odvolania

Oznámenie o odvolaní [Odvolanie — *neoficiálny preklad*] musí byť podané v písomnej forme na úrad do dvoch mesiacov odo dňa oznámenia [doručenia — *neoficiálny preklad*] rozhodnutia, proti ktorému sa podáva odvolanie. Oznámenie [Odvolanie — *neoficiálny preklad*] sa považuje za podané iba vtedy, ak bol uhradený požadovaný poplatok za odvolanie. Do štyroch mesiacov odo dňa oznámenia [doručenia — *neoficiálny preklad*] rozhodnutia sa musí podať písomné prehlásenie s uvedením dôvodov odvolania.

...

Článok 77

Doručovanie

Úrad oznámi [doručí — *neoficiálny preklad*] príslušným stranám [všetky — *neoficiálny preklad*] rozhodnutia a predvolania a všetky ostatné vyhlásenia alebo iné oznámenia, od ktorých sa počíta lehota a ktoré musia byť zainteresovaným oznámené [doručené — *neoficiálny preklad*] na základe ustanovení na základe tohto nariadenia alebo vykonávacieho nariadenia, alebo ktorých oznámenie [doručenie — *neoficiálny preklad*] bolo nariadené predsedom úradu.

Článok 78

Restitutio in integrum

1. Prihlasovateľ alebo majiteľ ochrannej známky spoločenstva, alebo každá iná strana konania pred úradom, ktorá, napriek tomu, že venovala záležitosti veľkú pozornosť vyžadovanú okolnosťami, nebola schopná dodržať časový limit voči úradu, má na základe žiadosti svoje práva obnovené, ak príslušné nedodržanie má ako priamy dôsledok, z moci ustanovenia tohto nariadenia, spôsobenie straty akéhokoľvek práva alebo opravných prostriedkov. [Právo prihlasovateľa alebo majiteľa ochrannej známky Spoločenstva, alebo iného účastníka konania pre úradom, ktorý, napriek vynaloženiu náležitej starostlivosti vyžadovanej okolnosťami nebol schopný dodržať lehotu voči úradu, sa na základe jeho žiadosti obnovia, ak toto zmeškanie spôsobuje priamo, na základe ustanovení tohto nariadenia, stratu akéhokoľvek práva alebo opravného prostriedku — *neoficiálny preklad*]

2. Žiadosť musí byť podaná v písomnej forme do dvoch mesiacov od odstránenia dôvodu nedodržania časového limitu. Opomenutý úkon sa musí ukončiť v rámci tohto časového limitu. Žiadosť je prípustná iba počas roka bezprostredne nasledujúceho po uplynutí nesledovaného časového limitu. V prípade nepredloženia žiadosti na obnovenie zápisu alebo nezaplatenia poplatku za obnovenie sa z lehoty jedného roku odpočíta ďalšie obdobie šiestich mesiacov uvedené v článku 47 (3), v tretej vete. [Žiadosť musí byť podaná v písomnej forme do dvoch mesiacov od odpadnutia dôvodu zmeškania lehoty. V rovnakej lehote sa musí uskutočniť zmeškaný úkon. Žiadosť je prípustná iba počas roka bezprostredne nasledujúceho po uplynutí zmeškanej lehoty. V prípade nepredloženia žiadosti na obnovu zápisu alebo nezaplatenia poplatku za obnovu sa z lehoty jedného roku odpočíta ďalšie obdobie šiestich mesiacov uvedené v článku 47 ods. 3 tretej vete — *neoficiálny preklad*].

...

4. O žiadosti rozhodne oddelenie, ktoré je príslušné rozhodovať o predmetnom [zmeškanom — *neoficiálny preklad*] úkone.

...“

2 Nariadenie Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 40/94 (Ú. v. ES L 303, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 189) obsahuje tieto ustanovenia:

„*Pravidlo 49*

Zamietnutie odvolania pre neprípustnosť

1. Ak odvolanie nie je v súlade s článkami 57, 58 a 59 nariadenia a s pravidlom 48 ods. 1 písm. c) a ods. 2 Odvolací senát odvolanie zamietne ako neprípustné, pokiaľ neboli všetky nedostatky odstránené pred uplynutím príslušného časového limitu [príslušnej lehoty — *neoficiálny preklad*] stanoveného [stanovenej — *neoficiálny preklad*] v článku 59 nariadenia.

...

3. Ak poplatok za odvolanie bol uhradený po uplynutí lehoty na podanie odvolania na základe článku 59 nariadenia, odvolanie sa považuje za nepodané a poplatok za odvolanie sa vráti odvolávajúcemu sa.

...

Pravidlo 61

Všeobecné ustanovenia o doručovaní

1. V konaniach pred úradom sa doručujú oznámenia v podobe originálnych dokumentov, ich overených kópií alebo kópií s pečiatkou úradu, alebo musia mať formu počítačového výtlačku opatreného takouto pečiatkou. Kópie dokladov vyhotovených samotnými účastníkmi si takéto overenie nevyžadujú.

2. Doručovania sa vykonajú:

a) poštou v súlade s pravidlom 62;

b) vlastnoručným doručením v súlade s pravidlom 63;

c) uložením do poštovej schránky na úrade v súlade s pravidlom 64;

d) telefaxom alebo pomocou iných technických prostriedkov v súlade s pravidlom 65;

e) verejným oznámením v súlade s pravidlom 66.

Pravidlo 62

Doručenie poštou

1. Rozhodnutia, ktoré sú predmetom časového limitu na odvolanie [ktorým plynie lehota na odvolanie — *neoficiálny preklad*], predvolania a ostatné dokumenty tak, ako stanoví predseda úradu, sa doručia doporučeným listom s doručenkou. Rozhodnutia a oznámenia, ktoré podliehajú inému časovému limitu [ktorým plynú iné lehoty — *neoficiálny preklad*], sa doručia doporučeným listom, pokiaľ predseda úradu nestanoví inak. Všetky ostatné oznámenia sa zašlú obyčajnou poštou.

...

Pravidlo 65

Doručenie telefaxom alebo inými technickými prostriedkami

1. Doručenie pomocou telefaxu sa vykoná prenosom originálu alebo kópie, ako je to uvedené v pravidle 61 ods. 1, dokumentu, ktorý sa má oznámiť. Podrobnosti týkajúce sa takéhoto prenosu stanoví predseda úradu.

...

Pravidlo 68

Nezrovnalosti v doručení

Tam, kde dokument zastihol adresáta, ak úrad nie je schopný dokázať, že bol náležite doručený, alebo ak neboli dodržané ustanovenia a predpisy týkajúce sa jeho doručenia, dokument sa považuje za doručený k dátumu, ktorý určí úrad ako dátum prijatia.

..."

I

Okolnosti predchádzajúce sporu

3 Žalobkyňa podala 16. septembra 1997 na Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) prihlášku ochrannej známky Spoločenstva podľa nariadenia č. 40/94. V prihláške bola okrem iného uvedená adresa a telefónne číslo zástupcu žalobkyne spolu s jeho telefaxovým číslom.

4 Ochranná známka, ktorej zápis žalobkyňa požadovala, je slovné označenie PAN & CO pre tovary a služby patriace do tried 11, 30, 35, 37 a 42 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení.

5 Uvedená prihláška ochrannej známky Spoločenstva bola zverejnená 20. júla 1998 vo *Vestníku ochranných známok Spoločenstva* č. 54/98.

6 Dňa 19. októbra 1998 Chipita International SA (ďalej len „vedľajší účastník konania") podal námietku podľa článku 42 ods. 1 nariadenia č. 40/94, ktorej bolo pridelené číslo B 92 413. Dôvodom uplatneným na podporu námietky bola pravdepodobnosť zámeny v zmysle článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 medzi prihlasovanou ochrannou známkou a prihláškou ochrannej známky Spoločenstva vedľajšieho účastníka konania. Toto označenie, ktoré bolo predmetom prihlášky ochrannej známky Spoločenstva podanej 30. augusta 1996 pre tovary patriace do triedy 30 v zmysle Niceskej dohody vyzerá takto:

7 Námietka smerovala výlučne proti zápisu slovného označenia PAN & CO pre tovary patriace do uvedenej triedy.

8 Rozhodnutím č. 799/1999 z 22. septembra 1999 námietkové oddelenie zamietlo žalobkyňou podanú prihlášku ochrannej známky Spoločenstva v časti, v akej sa týkala tovarov patriacich do triedy 30 v zmysle Niceskej dohody.

9 Telefaxom z 21. februára 2000 vyzval ÚHVT žalobkyňu na zaplatenie poplatku za zápis.

10 Po telefonickom rozhovore medzi splnomocneným zástupcom ÚHVT a zástupcom žalobkyne bolo rozhodnutie námietkového oddelenia z 22. septembra 1999 doručené 25. apríla 1999 zástupcovi žalobkyne poštou.

11 Podaním z 23. júna 2000 doručeným ÚHVT 26. júna podala žalobkyňa žiadosť o *restitutio in integrum* v súlade s článkom 78 nariadenia č.40/94, ako aj žiadosť o nahliadnutie do spisu a náhradu vynaložených nákladov.

12 Na podporu svojej žiadosti o *restitutio in integrum* žalobkyňa tvrdila, že ju ÚHVT neinformoval o konaní o námietke č. B 92 413 a že sa tak o ňom dozvedela až v okamihu, keď bola vyzvaná na zaplatenie poplatku za zápis. V dôsledku toho jej nebolo umožnené, aby dodržala lehotu na predloženie pripomienok k námietke proti prihláške ochrannej známky Spoločenstva, ani lehotu na podanie odvolania proti rozhodnutiu námietkového oddelenia z 22. septembra 1999. Žiadala, aby jej práva boli obnovené podľa stavu, v akom sa konanie nachádzalo jeden rok pred podaním žiadosti o *restitutio in integrum*, a v prílohe tejto žiadosti predložila pripomienky k námietke podanej namietateľom.

13 V tom istom podaní žalobkyňa okrem iného požadovala, aby v prípade, ak ÚHVT dospeje k záveru, že obnovenie jej práv nie je možné, boli tieto pripomienky považované za odvolanie proti rozhodnutiu námietkového oddelenia č. 799/1999 z 22. septembra 1999 a pripojila šek určený na zaplatenie poplatku za odvolanie.

14 Rozhodnutím č. 2480/2000 z 25. októbra 2000 námietkové oddelenie vyslovilo svoju nepríslušnosť v zmysle článku 78 ods. 4 nariadenia č. 40/94 na rozhodnutie o žiadosti o *restitutio in integrum* v časti, v ktorej sa týkala zmeškania lehoty na podanie odvolania proti rozhodnutiu z 22. septembra 1999. V zostávajúcej časti žiadosť zamietlo ako neprípustnú z dôvodu, že bola podaná viac ako jeden rok po

uplynutí zmeškanej trojmesačnej lehoty, ktorá uplynula 6. februára 1999 a ktorú ÚHVT určil žalobkyni na predloženie pripomienok k námietke v oznámení zo 6. novembra 1998. Námietkové oddelenie rovnako vyslovilo, že v každom prípade bola žiadosť nedôvodná, pretože písomnosti týkajúce sa konania o námietke č. B 92 413 boli žalobkyni riadne doručené.

15 ÚHVT listom z 29. novembra 2000 informoval žalobkyňu, že žiadosť z 23. júna 2000 považuje aj za odvolanie proti rozhodnutiu námietkového oddelenia č. 799/1999 z 22. septembra 1999 (vec R 1124/2000-1).

16 Dňa 2. januára 2001 podala žalobkyňa podľa článku 59 nariadenia č. 40/94 na ÚHVT odvolanie proti rozhodnutiu námietkového oddelenia č. 2480/2000 z 25. októbra 2000 (vec R 26/2001-1).

17 Dňa 2. augusta 2002 vyzval ÚHVT žalobkyňu na predloženie pripomienok k správam o úspešnom prenose vydaným telefaxovým prístrojom, a to pokiaľ ide o oznámenie zo 6. novembra 1999 o podaní námietky a výzvu na predloženie pripomienok k námietke v lehote troch mesiacov na jednej strane a rozhodnutie námietkového oddelenia č. 799/1999 z 22. septembra 1999 na strane druhej. Žalobkyňa vyhovela tejto výzve podaním z 2. októbra 2002.

18 Rozhodnutím z 26. septembra 2002 prvý odvolací senát zamietol odvolanie, ktoré podala žalobkyňa proti rozhodnutiu námietkového oddelenia č. 2480/2000 z 25. októbra 2000 z dôvodu, že žiadosť o *restitutio in integrum* nebola podaná v lehote stanovenej nariadením č. 40/94.

19 Rozhodnutie prvého odvolacieho senátu z 26. septembra 2002 bolo po informatívnom oznámení žalobkyni telefaxom z 2. októbra 2002 doručované žalobkyni zastúpenej zástupcom doporučeným listom s doručenkou, ktorá bola riadne podpísaná 10. októbra 2002.

20 Rozhodnutím z 13. februára 2003 doručeným žalobkyni 19. februára prvý odvolací senát zamietol odvolanie, ktoré podala žalobkyňa proti rozhodnutiu námietkového oddelenia č. 799/1999 z 22. septembra 1999 z dôvodu, že toto odvolanie nebolo podané v lehote stanovenej v článku 59 nariadenia č. 40/94, ktorá uplynula 22. novembra 1999.

21 Rozhodnutím z 13. marca 2003 doručeným žalobkyni 24. marca prvý odvolací senát opravil uvedené rozhodnutie predovšetkým z dôvodu, že dospel k záveru, že odvolanie je potrebné považovať za nepodané v zmysle pravidla 49 ods. 3 nariadenia č. 2868/95.

Konanie a návrhy účastníkov konania

22 Žalobkyňa návrhmi podanými do kancelárie Súdu prvého stupňa 18. decembra 2002 a 18. apríla 2003 a zaregistrovanými pod spisovými značkami T-380/02 a T-128/03 podala žaloby, na základe ktorých sa začalo toto konanie.

23 ÚHVT podal do kancelárie Súdu prvého stupňa svoje vyjadrenie vo veci T-380/02 15. júla 2003 a vo veci T-128/03 11. septembra 2003.

24 Vedľajší účastník konania podal svoje vyjadrenie vo veci T-128/03 18. augusta 2003, v tomto vyjadrení navrhol konanie prerušiť až do vyhlásenia rozsudku vo veci T-380/02. Žalobkyňa a ÚHVT boli proti tomuto návrhu na prerušenie konania a, naopak, uprednostňovali spojenie týchto dvoch vecí.

25 Uznesením predsedu štvrtej komory Súdu prvého stupňa z 3. februára 2004 boli veci T-380/02 a T-128/03 spojené na spoločnú ústnu časť konania a vyhlásenie konečného rozsudku v súlade s článkom 50 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.

26 Na základe správy sudcu spravodajcu sa Súd prvého stupňa rozhodol otvoriť ústnu časť konania a v rámci vykonávania opatrení na zabezpečenie priebehu konania vyzval jeho účastníkov, aby odpovedali na určité otázky a predložili listiny, čo títo v určenej lehote urobili.

27 Žalobkyňa a ÚHVT predniesli svoje vyjadrenia a odpovedali na otázky Súdu prvého stupňa na verejnom pojednávaní 14. decembra 2004.

28 Na tomto pojednávaní žalobkyňa upresnila, že vo veci T-380/02 navrhuje zrušenie rozhodnutia odvolacieho senátu z 26. septembra 2002, a nie z 2. októbra 2002, ako nesprávne uviedla vo svojej žalobe. ÚHVT v tejto súvislosti nepredložil žiadne pripomienky.

29 Vo veci T-380/02 žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil rozhodnutie odvolacieho senátu z 26. septembra 2002,

— vyslovil, že žalovaný je povinný „vykonať *restitutio in integrum*“,

— zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania.

30 Vo veci T-128/03 žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil rozhodnutie odvolacieho senátu z 13. februára 2003 a/alebo rozhodnutie odvolacieho senátu z 13. marca 2003,

— zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania.

31 V oboch veciach ÚHVT navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

Tvrdenia účastníkov konania

Vec T-380/02

32 Žalobkyňa uvádza, po prvé, že až po doručení výzvy ÚHVT na zaplatenie poplatku za zápis 21. februára 2000 si uvedomila, že v ňom chýba jedna trieda tovarov, ktorej zápis požadovala. Uvádza, že na základe jej žiadostí o vysvetlenie jej ÚHVT 25. februára 2000 poštou odoslal rozhodnutie námietkového oddelenia č. 799/1999 z 22. septembra 1999, z ktorého sa dozvedela o podaní námietky proti prihláške ochrannej známky Spoločenstva.

33 Tvrdí, že o priebehu konania o námietke sa dozvedela až zo znenia rozhodnutia námietkového oddelenia z 25. októbra 2000, v ktorom sa uvádzajú štyri listiny, ktoré jej mal ÚHVT doručiť, konkrétne:

— telefax zo 6. novembra 1998 obsahujúci oznámenie o podaní námietky a o začatí plynutia trojmesačnej lehoty na predloženie prípadných pripomienok, ktorá uplynula 6. februára 1999,

— telefax z 3. júna 1999 obsahujúci informáciu, že skoršia ochranná známka, na ktorej sa zakladala námietka, bola v medziobdobí zapísaná do registra ochranných známok Spoločenstva a že rozhodnutie bude prijaté iba s prihliadnutím na dôkazy, ktoré má ÚHVT k dispozícii,

— telefax z 22. septembra 1999 obsahujúci oznámenie rozhodnutia námietkového oddelenia č. 799/1999 z toho istého dňa,

— telefax z 11. januára 2000 obsahujúci oznámenie o nadobudnutí právoplatnosti uvedeného rozhodnutia a začatí plynutia trojmesačnej lehoty na predloženie návrhu na čiastočné zúženie prihlášky ochrannej známky Spoločenstva.

34 Žiadna z týchto listín nebola doručená do kancelárie zástupcu žalobkyne, ktorej vnútorná organizácia vylučovala možnosť straty najmenej štyroch listín. Žalobkyni bolo takto odňaté právo byť vypočutá v rozsahu, v akom jej bolo znemožnené nadviazať kontakt s namietateľom počas lehoty na uzavretie zmieru, predložiť pripomienky, alebo podať v stanovenej lehote odvolanie proti rozhodnutiu námietkového oddelenia č. 799/1999. Žalobkyňa tvrdí, že za týchto okolností a napriek tomu, že vynaložila veľkú pozornosť vyžadovanú okolnosťami, jej bola odňatá možnosť dodržať lehoty, ktoré určil ÚHVT, čo odôvodňuje *restitutio in integrum*.

35 Žalobkyňa uvádza, že práve z dôvodu, že nepozná okolnosti konania o námietke, požiadala ÚHVT o obnovenie svojich práv podľa stavu, v akom sa konanie nachádzalo jeden rok pred podaním žiadosti o *restitutio in integrum*.

36 Po druhé, žalobkyňa tvrdí, že názor ÚHVT, podľa ktorého lehoty, v ktorých možno napadnúť námietku uplynuli viac ako jeden rok pred podaním žiadosti o *restitutio in integrum*, je neudržateľný.

37 V tejto súvislosti žalobkyňa poznamenáva, že ÚHVT nerozhodol o námietke do 26. júna 1999, to znamená jeden rok pred podaním uvedenej žiadosti a že len rozhodnutím príslušného oddelenia sa končí konanie o námietke. Tvrdí, že až do vydania tohto rozhodnutia plynuli lehoty v zmysle „lehôt" a „dôb", počas ktorých mohla vykonávať procesné úkony, ako napríklad podanie návrhu na prerušenie konania o námietke, späťvzatie prihlášky alebo zúženie tovarov a služieb, ktoré navrhovala zapísať, alebo uzavretie zmieru s namietateľom. Za týchto podmienok musí byť podľa názoru žalobkyne jej žiadosti o *restitutio in integrum* vyhovené, pričom je potrebné zároveň poznamenať, že jej bola rovnako odňatá možnosť vykonať jej právo podať odvolanie proti rozhodnutiu námietkového oddelenia.

38 Po tretie, žalobkyňa tvrdí, že ÚHVT nepreukázal, že uvedené štyri listiny boli jej zástupcovi skutočne doručené, keďže predloženie dvoch správ o telefaxovom prenose je v tomto zmysle nedostatočné z dôvodu, že tento prenos mohol byť chybný. Uvádza, že správy o telefaxovom prenose vo všeobecnosti, a predovšetkým tie od ÚHVT, nie sú v žiadnom prípade vhodným prostriedkom na preukázanie doručenia. V tejto súvislosti by reštriktívny výklad článku 78 nariadenia č. 40/94 uplatnený odvolacím senátom vylučoval akúkoľvek možnosť *restitutio in integrum* v tom zmysle, že ak nie je doručovaná žiadna listina, nemohlo by nikdy možné *restitutio in integrum* z dôvodu, že pri neexistencii doručenia neplynie žiadna lehota.

39 Na záver žalobkyňa tvrdí, že námietkové oddelenie vo svojom rozhodnutí z 25. októbra 2000 nerozhodlo o žiadosti o *restitutio in integrum* týkajúcej sa zmeškanej lehoty na podanie odvolania a uvádza, že 22. novembra 2000 požiadala listom ÚHVT, aby rozhodol o tejto časti žiadosti.

40 ÚHVT tvrdí, že odvolací senát pri uplatnení článku 78 ods. 2 tretej vety nariadenia č. 40/94 správne zamietol žiadosť o *restitutio in integrum* v rozsahu, v akom bola podaná viac ako jeden rok po uplynutí zmeškanej lehoty, ktorá uplynula 6. februára 1999.

Vec T-128/03

41 Na podporu svojho návrhu na zrušenie uplatňuje žalobkyňa v podstate tri žalobné dôvody.

42 Po prvé, vytýka odvolaciemu senátu, že podstatným spôsobom zmenil dôvody, ako aj výrokovú časť svojho pôvodného rozhodnutia z 13. februára 2003 a že postupoval v rozpore s pravidlom 53 nariadenia č. 2868/95, ktoré povoľuje iba opravu zrejmých nesprávností. Uskutočnenú opravu je nevyhnutné z pohľadu práva považovať za nulitný akt.

43 Po druhé, žalobkyňa tvrdí, že ÚHVT nesprávne doručoval svoje oznámenia a rozhodnutia.

44 Na pojednávaní žalobkyňa upresnila, že ÚHVT nemal úplnú voľnosť pri výbere spôsobov doručovania vymenovaných v pravidle 61 ods. 2 nariadenia č. 2868/95 a že bol v tomto prípade povinný postupovať v súlade s pravidlom 62 ods. 1 tohto nariadenia, ktoré predpokladá doručenie poštou.

45 Zdôrazňuje, že ÚHVT sa ako s dôkazom doručenia štyroch listín uvedených v bode 33 vyššie, ktoré žalobkyni nikdy neboli doručené, uspokojil s predložením správ o telefaxovom prenose, ktoré však v žiadnom prípade nemôžu preukázať, že došlo k riadnemu a náležitému doručeniu. Ide iba o nepriamy dôkaz doručovania.

46 Okrem toho, jedna z týchto správ, ktorá sa týka oznámenia zo 6. novembra 1998 o podaní námietky proti prihláške požadovanej ochrannej známky Spoločenstva, bola zjavne nesprávna, pretože na nej nebola zrejmá telefónna predvoľba Rakúska. Údaj „OK" zobrazený na tejto správe len preukazuje, že potvrdenie správneho prenosu mohlo byť vydané rovnako aj v prípade, ak pri telefaxovom prenose došlo k chybe. Žalobkyňa tvrdí, že v rozhodnutí z 13. februára 2003 odvolací senát nepoukázal na túto správu a preskúmal iba správu potvrdzujúcu prenos rozhodnutia námietkového oddelenia z 22. septembra 1999.

47 Žalobkyňa zdôrazňuje, že v každom prípade skúsenosti ukazujú, že správa potvrdzujúca prenos môže existovať aj v prípade, keď sa telefax nikdy nedostal na miesto určenia.

48 Okrem toho z preskúmania činnosti rozličných vnútroštátnych úradov a Európskeho patentového úradu je zrejmé, že odosielanie úradných oznámení, aspoň tých, ktoré majú za následok plynutie lehoty, poštou alebo telefaxom vybaveným dodatočným bezpečnostným zariadením zodpovedá nielen európskemu, ale aj medzinárodnému právnemu štandardu. V prípade, ak je písomnosť odosielaná iba telefaxom nemožno nikdy predložiť dôkaz riadneho doručenia.

49 Po tretie, žalobkyňa tvrdí porušenie jej práva na obranu v tom zmysle, že jej na základe žiadosti z 12. júla 2002 nebolo umožnené nahliadnuť do spisu v konaní o námietke.

50 ÚHVT navrhuje odmietnutie všetkých žalobných dôvodov uplatnených žalobkyňou ako nedôvodných.

51 Vedľajší účastník konania tvrdí, že odvolací senát v rozhodnutí z 13. februára 2003 dospel k správnemu záveru, že existujúce nepriame dôkazy postačujú na preukázanie toho, že rozhodnutie námietkového oddelenia z 22. septembra 1999 bolo v ten istý deň skutočne doručené žalobkyni a že je žaloba podaná proti nemu neprípustná.

52 Poznamenáva, že žalobkyňa nepredložila žiaden dôkaz a predovšetkým kópie výpisov o prenose a príjme zo svojho telefaxového prístroja, ktoré by mohli vyvrátiť existenciu doručenia.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

53 Je nepochybné, že tak žiadosť o *restitutio in integrum*, ako aj odvolanie proti rozhodnutiu námietkového oddelenia č. 799/1999 z 22. septembra 1999, ktorým bolo vyhovené námietke proti prihláške požadovanej ochrannej známky Spoločenstva, boli zamietnuté z dôvodov, že neboli predložené v určenej lehote. V skutočnosti dospel ÚHVT k záveru, že tieto lehoty začali plynúť od okamihu, keď bolo žalobkyni telefaxom doručené oznámenie zo 6. novembra 1998 informujúce ju o podaní námietky proti prihláške požadovanej ochrannej známky a začiatku plynutia trojmesačnej lehoty na predloženie prípadných pripomienok a o rozhodnutí námietkového oddelenia č. 799/1999 z 22. septembra 1999, ku ktorému bol pripojený list s poučením, že ho možno napadnúť odvolaním v lehote dvoch mesiacov od jeho doručenia.

54 Okrem tvrdenia, že jej nebol doručený žiaden z telefaxov, žalobkyňa uvádza, že ÚHVT bol povinný postupovať v súlade s pravidlom 62 ods. 1 nariadenia č. 2868/95, ktoré upravuje doručovanie poštou, a že správy o telefaxovom prenose nemôžu v žiadnom prípade preukazovať, že došlo k riadnemu a náležitému doručeniu, ktoré môže spôsobiť začatie plynutia lehoty.

55 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že dôkazná hodnota telefaxu závisí od stupňa formálnosti, ktorý pre predmetný akt vyžadujú použiteľné ustanovenia a zároveň od podmienok použitia tohto spôsobu prenosu, pričom je potrebné zdôrazniť, že vo všeobecnosti odoslanie telefaxom nijakým spôsobom nespochybňuje právne záväzné účinky aktu. V prípade, keď použiteľné ustanovenia vyžadujú pre určité akty dodržanie osobitnej formálnej požiadavky, je potrebné preskúmať, či je ich odoslanie telefaxom v súlade s týmito ustanoveniami (rozsudok Súdneho dvora z 18. júna 2002, Španielsko/Komisia, C-398/00, Zb. s. I-5643, body 21 a 22).

56 Pravidlo 61 ods. 2 nariadenia č. 2868/95 upravuje medzi prípustnými spôsobmi doručovania rozhodnutí a oznámení ÚHVT aj doručovanie telefaxom. Každý z týchto spôsobov doručovania je predmetom osobitnej úpravy stanovujúcej podmienky a spôsoby jeho vykonania.

57 Doručenie prostredníctvom oznámenia vo *Vestníku ochranných známok Spoločenstva* upravené v pravidle 66 nariadenia č. 2868/95 možno využiť iba v prípade, ak nie je možné zistiť adresu adresáta, alebo ak aj po druhom pokuse zo strany ÚHVT nebolo možné vykonať doručenie upravené v pravidle 62 ods. 1 toho istého nariadenia. Doručenie formou uloženia do poštovej schránky na ÚHVT upravené v pravidle 64 nariadenia č. 2868/95 samozrejme predpokladá, že adresát má takúto schránku, do ktorej sa budú pre neho ukladať doručované listiny.

58 Pokiaľ ide o doručovanie telefaxom, pravidlo 65 nariadenia č. 2868/95 stanovuje, že toto doručovanie sa vykoná prenosom originálu alebo kópie, ako je to uvedené v pravidle 61 ods. 1 uvedeného nariadenia, „dokumentu, ktorý sa má oznámiť". Zo všeobecnej povahy tohto záverečného slovného spojenia vyplýva, že tento spôsob doručovania možno uplatniť bez ohľadu na povahu doručovanej písomnosti. Tento záver potvrdzuje článok 1 rozhodnutia predsedu ÚHVT EX-97-1 z 1. apríla 1997 upravujúci formu rozhodnutí, oznámení a správ ÚHVT, ktorý stanovuje spôsob uvedenia názvu úradu alebo oddelenia ÚHVT, ako aj mena splnomocneného zástupcu alebo zodpovedných splnomocnených zástupcov, v prípade, keď je „rozhodnutie, oznámenie alebo správa [ÚHVT] doručované telefaxom". Doručovanie telefaxom sa tak môže týkať všetkých rozhodnutí alebo oznámení ÚHVT.

59 Pokiaľ ide o doručovanie poštou, pravidlo 62 ods. 1 nariadenia č. 2868/95 upravuje rozličný postup v závislosti od povahy doručovaného aktu. Je potrebné pripomenúť, že podľa tohto pravidla sa rozhodnutia, pri ktorých plynie lehota na odvolanie, predvolania a ostatné písomnosti, pri ktorých doručovanie poštou určí predseda ÚHVT, doručujú doporučeným listom s doručenkou. Rozhodnutia a oznámenia, pri ktorých plynú iné lehoty, sa doručujú doporučeným listom, ak predseda ÚHVT nerozhodne inak. Ostatné oznámenia sa doručujú obyčajnou poštou.

60 Zo znenia tohto ustanovenia, ktoré sa týka všetkých aktov doručovaných ÚHVT, vyplýva, že spôsoby v ňom uvedené sa uplatnia iba v prípade, keď bolo rozhodnuté, že sa vykoná doručovanie poštou. Aby nedošlo k strate zmyslu ostatných spôsobov doručovania uvedených v pravidle 61 ods. 2 uvedeného nariadenia s výnimkou doručovania formou zverejnenia vo *Vestníku ochranných známok Spoločenstva*, možno sa domnievať, že ÚHVT je povinný doručovať poštou výlučne rozhodnutia, pri ktorých plynie lehota na odvolanie, a oznámenia, pri ktorých plynú iné lehoty, čo je prípad rozhodnutia námietkového oddelenia z 22. septembra 1999 a oznámenia zo 6. novembra 1998.

61 ÚHVT bol preto oprávnený doručovať uvedené akty telefaxom a v dôsledku toho je potrebné posúdiť dôkaznú hodnotu takto vykonaného odoslania s prihliadnutím na podmienky použitia samotného spôsobu prenosu.

62 Toto preskúmanie je potrebné vykonať aj za predpokladu, že riadne doručenie oznámenia zo 6. novembra 1998 a rozhodnutia námietkového oddelenia z 22. septembra 1999 predpokladalo, ako to tvrdí žalobkyňa, doručovanie poštou v súlade s pravidlom 62 ods. 1 nariadenia č. 2868/95, ku ktorému v tomto prípade nepochybne nedošlo.

63 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa pravidla 68 nariadenia č. 2868/95 výslovne nazvaného „nezrovnalosti v doručení" v prípadoch, keď dokument zastihol adresáta, ale ÚHVT nie je schopný dokázať, že bol náležite doručený, alebo ak neboli dodržané ustanovenia a predpisy týkajúce sa jeho doručenia, sa dokument považuje za doručený k dátumu, ktorý určí ÚHVT ako dátum prijatia.

64 Toto ustanovenie, vnímané vo svojej súvislosti, je nevyhnutné chápať tak, že je ním ÚHVT priznaná možnosť určiť dátum, kedy písomnosť zastihla svojho adresáta v prípadoch, keď nie je možné preukázať, že bola náležite doručená, alebo keď neboli dodržané použiteľné ustanovenia týkajúce sa jej doručovania, a že priznáva takémuto dôkazu právne účinky riadneho doručenia.

65 Keďže pravidlo 68 nariadenia č. 2868/95 nestanovuje žiadne formálne požiadavky pre predloženie takéhoto dôkazu, je potrebné pripustiť, že ním môže byť aj dôkaz získaný telefaxom, pokiaľ má takýto spôsob doručovania v dôsledku podmienok svojho použitia dôkaznú hodnotu.

66 ÚHVT predložil počas pojednávania niekoľko príloh, medzi ktorými sa nachádza list s dátumom 22. septembra 1999, v ktorom ÚHVT oznámil žalobkyni rozhodnutie námietkového oddelenia č. 799/1999 z toho istého dňa a oznámenie zo 6. novembra 1998, ku ktorým sú pripojené zodpovedajúce správy o telefaxovom prenose.

67 Správa o prenose týkajúca sa oznámenia rozhodnutia námietkového oddelenia č. 799/1999 z 22. septembra 1999 obsahuje tieto údaje:

— „0004336122221918" v riadku „TELEFONO CONEXION" (telefonické spojenie), zodpovedajúci telefaxovému číslu kancelárie zástupcu žalobkyne uvedenému v prihláške ochrannej známky Spoločenstva, pred ktorým je uvedená „0" pre vytvorenie externého spojenia ÚHVT,

— „DR. LINDMAYR" v riadku „ID CONEXION" (identifikácia spojenia), ktorý pracuje v tej istej advokátskej kancelárii ako dr. Secklehner, zástupca žalobkyne,

— „22/09 16:14", ktorý sa týka dátumu a hodiny spojenia,

— „9", ktorý označuje počet oznamovaných strán a ktorý skutočne zodpovedá 8 stranám rozhodnutia námietkového oddelenia č. 799/1999 z 22. septembra 1999, ku ktorým bolo pripojené oznámenie z toho istého dňa,

— „RESULTADO OK" potvrdzujúci správne odoslanie telefaxu.

68 Správa o prenose týkajúca sa oznámenia zo 6. novembra 1998 obsahuje tieto údaje:

— „036122221918" v riadku „TELEFONO CONEXION" (telefonické spojenie),

— „DR. LINDMAYR" v riadku „ID CONEXION" (identifikácia spojenia),

— „06/11 18:20", ktorý sa týka dátumu a hodiny spojenia,

— „11", ktorý označuje počet oznamovaných strán a ktorý skutočne zodpovedá textu námietky podanej vedľajším účastníkom konania, ku ktorej bol pripojený list ÚHVT zo 6. novembra 1998 obsahujúci oznámenie o podaní námietky a začatí plynutia trojmesačnej lehoty na predloženie prípadných pripomienok,

— „RESULTADO OK" potvrdzujúci správne odoslanie telefaxu.

69 Pokiaľ ide o správu o prenose týkajúcu sa oznámenia rozhodnutia námietkového oddelenia č. 799/1999 z 22. septembra 1999, súhrn rozličných údajov vymenovaných v bode 67 vyššie, ktoré odvolací senát uviedol vo svojom rozhodnutí z 13. februára 2003 (pozri bod 23 a nasl. rozhodnutia), umožňuje priznať správe o prenose predloženej ÚHVT dôkaznú hodnotu, pričom je zároveň potrebné poznamenať, že žalobkyňa neuviedla v tomto konaní žiaden konkrétny dôvod spochybňujúci túto správu v súvislosti s údajmi, ktoré obsahuje.

70 V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že pokiaľ ide o všeobecný odkaz na tvrdenia obsiahnuté v listinách predložených v rámci správneho konania, žaloba o neplatnosť vo veci T-128/03, ako aj vo veci T-380/02 nevyhovuje požiadavkám článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku, a preto ho nemožno zohľadniť [rozsudky Súdu prvého stupňa zo 7. novembra 1997, Cipeke/Komisia, T-84/96, Zb. s. II-2081, bod 33, a z 31. marca 2004, Interquell/ÚHVT — SCA Nutrition (HAPPY DOG), T-20/02, Zb. s. II-1001, bod 20].

71 Pokiaľ ide o správu o prenose týkajúcu sa oznámenia zo 6. novembra 1998, žalobkyňa predovšetkým tvrdí, že táto listina je „extrémne pochybná" v časti, v ktorej „bol text nachádzajúci sa pred miestnym identifikačným číslom dopísaný nečitateľne ceruzkou".

72 V tejto súvislosti stačí uviesť, že listina predložená žalobkyňou v prílohách je skutočne kópiou originálnej listiny, ktorá sa nachádza na strane 40 správneho spisu týkajúceho sa konania vedeného na ÚHVT a ktorá obsahuje stopy zvýrazňovača použitého vedľa čísla „036122221918" a nezakrývajúceho žiadnu poznámku.

73 Žalobkyňa ďalej tvrdí, že chýba telefónna predvoľba Rakúska, štátu, v ktorom má kanceláriu jej zástupca, a že bez ohľadu na údaj „OK" nie je za týchto podmienok možné, aby jej bol predmetný telefax doručený.

74 Na úvod je potrebné poznamenať, že tak v rozhodnutí odvolacieho senátu z 13. februára 2003, ako aj vo vyjadrení ÚHVT bolo jasne uvedené, že zobrazenie mena advokáta z kancelárie zastupujúcej žalobkyňu, rovnako ako aj čísla adresáta nachádzajúceho sa v správe o prenose, je výsledkom nastavenia prijímacieho zariadenia telefaxu. Ani vo svojej žiadosti, ani počas pojednávania nepredložila žalobkyňa žiaden dôkaz, ktorý by bol spôsobilý spochybniť tvrdenia ÚHVT.

75 Ďalej je potrebné predovšetkým zdôrazniť, že záver žalobkyne uvedený v bode 73 vyššie je v rozpore s jej vlastnými vyjadreniami v tomto konaní.

76 V skutočnosti, v odpovedi na otázku Súdu prvého stupňa, ktorou chcel tento súd overiť prípustnosť odvolania vo veci T-380/02, žalobkyňa výslovne uviedla, že telefaxom z 2. októbra 2002 jej bolo doručené rozhodnutie odvolacieho senátu z 26. septembra 2002. Číslo adresáta nachádzajúce sa v správe o prenose týkajúcej sa telefaxu z 2. októbra 2002 je presne to isté ako číslo uvedené v správe o prenose týkajúcej sa telefaxu zo 6. novembra 1998, teda číslo „036122221918".

77 Okrem toho, spis predložený Súdu prvého stupňa obsahuje ešte štyri ďalšie správy o prenose obsahujúce uvedené číslo týkajúce sa telefaxov, ktorých doručenie žalobkyňa nikdy nespochybnila, konkrétne:

— telefax z 25. októbra 2000, ktorým ÚHVT oznámil žalobkyni rozhodnutie námietkového oddelenia z toho istého dňa o zamietnutí jej žiadosti o *restitutio in integrum*,

— telefax z 21. decembra 2000 pozostávajúci z listu s tým istým dátumom, v ktorom pán Geroulakos, člen námietkového oddelenia ÚHVT, oznámil zástupcovi žalobkyne v odpovedi na jeho list z 28. novembra 2000, že námietkové oddelenie už nie je príslušné konať v prejednávanej veci,

— telefax z 2. augusta 2002, ktorým ÚHVT oznámil zástupcovi žalobkyne oznámenie spravodajcu prvého odvolacieho senátu z toho istého dňa,

— telefax zo 17. októbra 2002, ktorým ÚHVT dal zástupcovi žalobkyne na vedomie oznámenie spravodajcu prvého odvolacieho senátu určené zástupcovi namietateľa.

78 Je zrejmé, že uvedenie telefónnej predvoľby Rakúska v správe o prenose nie je údajom nevyhnutným pre záver o úspešnom prenose telefaxu adresovaného zástupcovi žalobkyne.

79 Je dôležité zdôrazniť, že je nepochybné, že v rámci konaní o zápis požadovanej ochrannej známky Spoločenstva, o námietke proti jej zápisu a o odvolaní proti rozhodnutiu námietkového oddelenia bolo žalobkyni doručené veľké množstvo telefaxov, tak pred, ako aj po doručovaní štyroch telefaxov, o ktorých tvrdí, že jej počas samotného konania o námietke doručené neboli.

80 Napokon, pokiaľ ide o dva ďalšie telefaxy, o ktorých žalobkyňa tvrdí, že jej neboli doručené, konkrétne telefaxy z 3. júna 1999 a 11. januára 2000 (pozri bod 33 vyššie), je namieste záver, že aj v tomto prípade predložil ÚHVT správy o prenose obsahujúce údaje, v dôsledku ktorých majú tieto správy dôkaznú hodnotu.

81 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že ÚHVT dostatočným spôsobom preukázal predovšetkým skutočnosť, že žalobkyňa prijala 6. novembra 1998 oznam z toho istého dňa, ktorý obsahoval oznámenie o podaní námietky a začatí plynutia trojmesačnej lehoty na predloženie prípadných pripomienok, a 22. septembra 1999 rozhodnutie námietkového oddelenia č. 799/1999 z toho istého dňa, ku ktorému bol pripojený list s poučením, podľa ktorého možno toto rozhodnutie napadnúť odvolaním v dvojmesačnej lehote odo dňa doručenia.

82 Tento záver nemôžu spochybniť jednoduché úvahy žalobkyne všeobecnej povahy týkajúce sa údajnej „skúsenosti", ktorá ukazuje, že telefaxový prístroj môže vydať správu potvrdzujúcu prenos napriek tomu, že sa telefax nedostal do sféry dispozície adresáta.

83 Okrem toho, žalobkyňa nepredložila žiadny nepriamy dôkaz, na základe ktorého by bolo možné sa domnievať, že správy o prenose predložené ÚHVT a predovšetkým tie, ktoré sa týkajú telefaxov zo 6. novembra 1998 a z 22. septembra 1999, sa nevzťahovali na listiny uvedené ako predmet prenosu. Naopak, Súd prvého stupňa zistil, že celkový počet strán tvoriacich každú oznamovanú písomnosť zodpovedá údajom nachádzajúcim sa v uvedených správach o prenose.

84 Napokon je potrebné poznamenať, že žalobkyňa na výzvu odvolacieho senátu z 2. augusta 2002, aby predložila všetky dôkazy spôsobilé preukázať, že nedošlo k doručeniu oznámenia zo 6. novembra 1998 a rozhodnutia námietkového oddelenia č. 799/1999 z 22. septembra 1999 nepredložila, ako to uviedol tento senát vo svojom rozhodnutí z 13. februára 2003, žiaden dôkaz v tomto zmysle a predovšetkým nepredložila, ako to od nej odvolací senát požadoval, kópie výpisov prenosu a príjmu zo svojho telefaxového prístroja týkajúce sa uvedených dní, ani neuviedla dôvody, ktoré jej v tom mohli brániť. Až v žalobe vo veci T-128/03 žalobkyňa po prvýkrát tvrdila, že telefaxový prístroj jej zástupcu nebol v uvedenom čase nastavený tak, aby mohol vydávať denné výpisy správ.

85 Za týchto okolností, po posúdení dôkaznej hodnoty správ o prenose uvedených v bodoch 67 a 68 vyššie, je namieste pokračovať posúdením, po prvé, či doručenie oznámenia zo 6. novembra 1998 o začatí plynutia trojmesačnej lehoty na predloženie prípadných pripomienok telefaxom skutočne spôsobilo začatie plynutia uvedenej lehoty, ktorej koniec 6. februára 1999 tak predstavuje okamih, od ktorého plynie jednoročná lehota stanovená na podanie žiadosti o *restitutio in integrum*. Na

rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, ktorá sa domnieva, že jednoročná lehota plynula od rozhodnutia námietkového oddelenia z 22. septembra 1999, „zmeškanú lehotu" v zmysle článku 78 ods. 2 nariadenia č. 40/94 nemožno chápať ako vopred neurčenú „dobu", ktorá v tejto veci plynula do uvedeného rozhodnutia.

86 Žiadosť o *restitutio in integrum* bola podaná 26. júna 2000, viac ako jeden rok po uplynutí trojmesačnej zmeškanej lehoty, ktorá uplynula 6. februára 1999, v dôsledku čoho prvý odvolací senát svojím rozhodnutím z 26. septembra 2002 správne zamietol odvolanie podané žalobkyňou proti rozhodnutiu námietkového oddelenia z 25. októbra 2001, ktorým bola zamietnutá uvedená žiadosť z dôvodu jej nepodania v jednoročnej lehote stanovenej v článku 78 ods. 2 nariadenia č. 40/94.

87 Po druhé je potrebné posúdiť, či doručenie rozhodnutia námietkového oddelenia č. 799/1999 z 22. septembra 1999 telefaxom skutočne spôsobilo začatie plynutia dvojmesačnej lehoty na podanie odvolania stanovenej v článku 59 nariadenia č. 40/94 a či táto lehota uplynula 22. novembra 1999. Je nepochybné, že žalobkyňa podala svoje odvolanie a zaplatila poplatok za jeho podanie až 26. júna 2000, inými slovami oneskorene.

88 Tento posledný záver spôsobuje neopodstatnenosť žalobného dôvodu, ktorý žalobkyňa uplatnila na podporu svojho návrhu na zrušenie rozhodnutia odvolacieho senátu z 13. februára 2003 „a/alebo" rozhodnutia odvolacieho senátu z 13. marca 2003 a v ktorom tvrdí porušenie pravidla 53 nariadenia č. 2868/95.

89 Je nepochybné, že odvolací senát po svojom rozhodnutí z 13. februára 2003, ktorým zamietol odvolanie podané žalobkyňou ako oneskorené a z tohto dôvodu neprípustné, vydal 13. marca 2003 rozhodnutie, v ktorom nielenže opravil nesprávne dátumy určitých aktov, ale uviedol tiež nový dôvod zamietnutia, a to zaplatenie poplatku za odvolanie po uplynutí lehoty na jeho podanie, a v dôsledku toho aj nový výrok, v zmysle ktorého sa odvolanie považovalo za nepodané, a ktorý mal za následok náhradu vyššie uvedeného poplatku v súlade s pravidlom 49 ods. 3 nariadenia č. 2868/95.

90 Žalobkyňa tvrdí, že týmto postupom porušil odvolací senát pravidlo 53 nariadenia č. 2868/95, ktoré povoľuje len opravu zrejmých nesprávností.

91 Okrem toho, že pravidlo 49 nariadenia č. 2868/95 upravuje v odseku 3 „zamietnutie odvolania pre neprípustnosť", je potrebné poznamenať, že obe riešenia prijaté postupne odvolacím senátom dávajú odpoveď na otázku, či žalobkyňa s prihliadnutím na dvojmesačnú lehotu stanovenú v článku 59 nariadenia č. 40/94 konala pri podaní svojho odvolania proti rozhodnutiu námietkového oddelenia č. 799/1999 z 22. septembra 1999 oneskorene.

92 Za týchto okolností, pri posúdení toho, či odvolací senát prijatím rozhodnutia z 13. marca 2003 porušil pravidlo 53 nariadenia č. 2868/95, alebo nie, je v každom prípade na žalobkyni, aby preukázala, že tento senát dospel k nesprávnemu záveru, že žalobkyňa nepodala odvolanie, ani nezaplatila poplatok za jeho podanie v lehote stanovenej v článku 59 nariadenia č. 40/94, čoho sa žalobkyňa podľa jej názoru nedopustila, ako je uvedené v bodoch 53 až 87 vyššie.

93 Na podporu svojho návrhu na zrušenie rozhodnutia odvolacieho senátu z 13. februára 2003 „a/alebo" rozhodnutia odvolacieho senátu z 13. marca 2003 uplatňuje žalobkyňa ešte jeden žalobný dôvod, v ktorom tvrdí porušenie svojho práva na obranu v tom zmysle, že jej na základe žiadostí v čase od 26. júna 2000 do 12. júla 2002 nebolo k dňu podania prejednávaných žalôb umožnené nahliadnuť do spisu týkajúceho sa konania o námietke.

94 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že rešpektovanie práva na obranu je všeobecnou zásadou práva Spoločenstva, v zmysle ktorej musí byť adresátom rozhodnutí orgánov verejnej moci, ktoré podstatným spôsobom ovplyvňujú ich záujmy umožnené, aby sa k veci účinne vyjadrili [rozsudky Súdu prvého stupňa zo 16. februára 2000, Procter & Gamble/ÚHVT (Tvar mydla), T-122/99, Zb. s. II-265, bod 42; z 27. februára 2002, Eurocool Logistik/ÚHVT (EUROCOOL), T-34/00, Zb. s. II-683, bod 21, a Rewe-Zentral/ÚHVT (LITE), T-79/00, Zb. s. II-705, bod 14].

95 Zásade ochrany práva na obranu sa okrem iného venuje článok 73 nariadenia č. 40/94, podľa ktorého sa rozhodnutia ÚHVT môžu zakladať iba na dôvodoch, ku ktorým mali účastníci konania možnosť sa vyjadriť (rozsudky Tvar mydla, už citovaný, bod 40; EUROCOOL, už citovaný, bod 20, a LITE, už citovaný, bod 13), pričom toto ustanovenie sa týka tak skutkových, ako aj právnych dôvodov a dôkazov [rozsudok Súdu prvého stupňa z 3. decembra 2003, Audi/ÚHVT (TDI), T-16/02, Zb. s. II-5167, bod 71].

96 V prejednávanej veci je nevyhnutné uviesť, že 2. augusta 2002 oznámil ÚHVT žalobkyni správy o správnom telefaxovom prenose oznámenia zo 6. novembra 1998 o podaní námietky a predovšetkým rozhodnutia námietkového oddelenia č. 799/1999 z 22. septembra 1999, a vyzval žalobkyňu, aby predložila svoje pripomienky k týmto písomnostiam a že tieto pripomienky žalobkyňa predložila v podaní z 2. októbra 2002.

97 Rovnako je nepochybné, že žalobkyňa vedela o dôkazoch, z ktorých vychádzal ÚHVT pri odôvodnení svojich rozhodnutí z 13. februára 2003 a 13. marca 2003 a účinne sa k nim vyjadrila, a že v dôsledku toho nemohla platne namietať porušenie práva na obranu. Skutočnosť, že jej 4. júla 2003, teda po podaní žaloby vo veci T-128/03, boli doručené ďalšie listiny nachádzajúce sa v spise týkajúcom sa konania o námietke, predovšetkým telefaxy z 3. júna 1999 a 11. januára 2000, o ktorých tvrdí, že ich v uvedených dňoch neprevzala, je v tejto súvislosti irelevantná.

98 Na záver je potrebné pripomenúť, že žalobkyňa poukazuje na skutočnosť, že námietkové oddelenie vo svojom rozhodnutí z 25. októbra 2000 nerozhodlo o žiadosti o *restitutio in integrum* v časti, v ktorej sa týkala zmeškania lehoty na odvolanie proti rozhodnutiu tohto oddelenia z 22. septembra 1999 a že očakáva rozhodnutie o tejto časti žiadosti.

99 Je zrejmé, že v skutočnosti námietkové oddelenie vyslovilo svoju nepríslušnosť v zmysle článku 78 ods. 4 nariadenia č. 40/94 na rozhodnutie o tejto časti žiadosti o *restitutio in integrum*, domnievajúc sa, že príslušnými na rozhodnutie môžu byť len odvolacie senáty.

100 Zo spisu vyplýva, že žalobkyňa proti tomuto riešeniu nenamietala. V podaní z 22. novembra 2000 navrhla ÚHVT, aby odvolací senát rozhodol o žiadosti o *restitutio in integrum* v časti, v ktorej sa týka zmeškania lehoty na odvolanie proti rozhodnutiu námietkového oddelenia z 22. septembra 1999. Okrem toho, súhrn

tvrdení žalobkyne nachádzajúci sa v rozhodnutí odvolacieho senátu z 26. septembra 2002, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní podanom žalobkyňou proti rozhodnutiu námietkového oddelenia z 25. októbra 2000, neobsahuje žiadnu zmienku v tejto súvislosti.

101 Na základe uvedeného je potrebné uviesť, že situácia opísaná v bode 98 vyššie nezodpovedá predmetu konania vo veci T-128/03 a že jej samotné uplatnenie žalobkyňou, bez poskytnutia jednoznačných a konkrétnych informácií týkajúcich sa možného porušenia bližšie neuvedeného ustanovenia nariadenia č. 40/94 a nariadenia č. 2868/95, nemožno považovať za dôvod neplatnosti, tak vo veci T-128/03, ako aj vo veci T-380/02.

102 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že žaloby podané žalobkyňou musia byť v celom rozsahu zamietnuté.

O trovách

103 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom ÚHVT. Naopak, z dôvodu, že vedľajší účastník konania vo svojom vyjadrení nepožadoval náhradu trov konania, znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (piata komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Žaloby sa zamietajú.**

2. **Žalobkyňa znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT).**

3. **Chipita International SA znáša svoje vlastné trovy konania.**

Vilaras Martins Ribeiro Jürimäe

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 19. apríla 2005.

Tajomník

H. Jung

Predseda komory

M. Vilaras